

[Fiskeriministeren.]

betydning, hvis vi skal gøre os håb om at fastholde og yderligere udbygge denne eksport under den stadig stigende konkurrence fra andre fiskerinationer, at vi gør vort yderste for at opretholde det forspring på kvalitetsens område, som vi gennem årene har erhvervet. Det er i så henseende ikke nok, at vi blot opretholder vor hidtidige kvalitetsstandard. Der må yderligere forbedringer til. Stilstand på dette område er det samme som tilbagegang.

Der er blandt de forskellige fiskeproducerende lande en stadig voksende forståelse for betydningen af at forsøge de i kvalitetsmæssig henseende absolut bedste fisk og fiskevarer, og dette gælder ikke alene vore konkurrenter, men også vore aftagerlande. Jeg kan således eksempelvis oplyse, at der i England, som stadig er den største aftager af vore fisk og fiskevarer, gennem det af regeringen i forbindelse med fiskerierhvervet nedsatte „White Fish Authority“ i det sidste par år med held er gjort et meget betydeligt arbejde for at højne kvaliteten af de engelske fisk og fiskeriprodukter.

Det er klart, at i samme grad som det lykkes at højne kvaliteten af det engelske fiskeris produkter, i samme grad øges vanskelighederne for os i at afsætte de tilsvarende danske produkter på det engelske marked, medmindre vi forstår stadig at holde det samme forspring som hidtil i kvalitetsmæssig henseende, således at det fornødne incitament for den engelske husmoder til at bede om dansk fisk herigennem bibeholdes.

Men dette gælder som sagt ikke alene for England, men for en lang række andre af vore vigtige aftagerlande. Jeg ser imidlertid i denne henseende fremtiden i møde med fuld fortrøstning. Der er — ikke mindst gennem kvalitetsloven — oparbejdet en stadig voksende forståelse blandt alle fiskerierhvervets udøvere — det gælder fiskeren såvel som grosserereren, eksportøren og detailhandleren — for, at skal dansk fisk bevare

sit renommé som en kvalitetsvare, så må fisken behandles med den størst mulige omhu i kvalitetsmæssig henseende fra det øjeblik, den trækkes op af vandet, til den ligger på husmoderens bord.

De i forslaget indeholdte ændringer af og tilføjelser til den nugældende lov er iøvrigt ikke så omfattende, som man skulle forvente i betragtning af de allerede nævnte vanskeligheder ved at lovgive på dette område.

Flere af ændringsforslagene er nærmest af redaktionel karakter og tager sigte på at tydeliggøre omfanget af vedkommende lovbestemmelser, ligesom enkelte forslag alene tager sigte på en ajourføring af lovens bestemmelser med den på de pågældende områder skete tekniske udvikling.

Af de vigtigere ændringsforslag skal følgende fremhæves:

Da loven til en vis grad griber ind på de samme områder som omhandlet i lov nr. 174 af 28. april 1950 om levnedsmidler m. m., har forslaget været gjort til genstand for forhandling med indenrigsministeriet.

For at sikre et frugtbart samarbejde på disse områder foreslås det at lade en repræsentant for sundhedsstyrelsen indtræde som medlem af kvalitetsudvalget, der efter den nugældende lov består af 9 erhvervsrepræsentanter foruden en repræsentant for fiskeriministeriet og fiskeriministeriets forsøgslaboratorium. Som der nærmere redegøres for i bemærkningerne til lovforslaget, er man iøvrigt af den opfattelse, at udvalget er for stort og tungtarbejdende, hvorfor det samtidig foreslås at nedskære antallet af erhvervsrepræsentanter fra 9 til 5 og at lade laboratoriets repræsentant i udvalget bortfalde.

Endvidere foreslås de fiskeriministeren ved lovens § 43 tillagte bemyndigelser til at fastsætte bestemmelser af hygiejnisk og kvalitetsmæssig art udvidet til at omfatte indretning og udstyr af fiskerihavne og fisketorve, idet det har vist sig, at flere af vore fiskerihavne og fisketorve er ganske uhenigtsmæssigt indrettede med henblik på